

ಪ್ರೀತಿಯ ಮಹಿಮೆ

ಸತ್ಯವಂತನೆಂಬ ಯುವಕ ನಿವ್ವ. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನ ನಡತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋದನು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ಸತ್ಯವಂತನು ಈಗ ಒಂದು ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ತನ್ನೊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಹುದೂರ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ತಾಯಿತಂದೆಯರಿಗೆ ಅವನ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸತ್ಯವಂತನು ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಕದಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಮನೆಯ ಬೈರಕ್‌ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮಿಣುಕು ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾರ ಹಾಕಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದು ಬಾಡಿಕೋದ ಹೂವೂ ಅದರ ಮುಂದೆ ಇತ್ತು.

ಅವನು ಅದನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅದು ತನ್ನದೇ

ಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಅದು ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂತು? ತಾನು ಕದಿಯಲು ಬಂದಿರುವುದು ತನ್ನ ಮನೆಯೇ ಆಗಿರಬಹುದೆ? ತಂದೆತಾಯಿಯರು ವರ್ಗವಾಗಿ ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದಲ್ಲ!

ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಯರ

ಮನೆಯೇ ಎಂದು ಖಾತರಿಯಾಯಿತು.

ಈಗ ಸತ್ಯವಂತನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು, ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ತನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಪರಿವರ್ತನಗೊಂಡಿತು. ಅವನು ಮುಂದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯವಂತನಾದ.

ಕುಪುತ್ರೋ ಜಾಯೇತ ಕ್ವಚಿದಪಿ ಕುಮಾತಾ ನ ಭವತಿ—ತಾಯಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಗ ಹುಟ್ಟಬಹುದಾದರೂ ಎಂದಿಗೂ ಕೆಟ್ಟ ತಾಯಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

(೪)

ಶತ್ರುತ್ವ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕುಬುದ್ಧಿಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬದ್ಧದ್ವೇಷ. ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿಬಂತು. ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾರೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿರಲಿಲ್ಲ. ದೋಣಿ ನಡೆಸುವವನು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದ. ಕುಬುದ್ಧಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈಜು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕುಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ದೋಣಿ ನಡೆಸುವವನಿಗೆ ಹೇಗೂ ಈಜು

ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಅವನಿಗಿತ್ತು.

ಕುಬುದ್ಧಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸ ತೊಡಗಿದನು. ಸಮತೋಲ ತಪ್ಪಿ ಮೂವರೂ ನೀರು ಪಾಲಾದರು. ನದಿ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸೆಳವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುಬುದ್ಧಿಯು ಕೂಡಲೆ ದಡದ ಕಡೆ ಈಜತೊಡಗಿದನು.

ಆದರೆ ಅವನ. ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೊಸಳೆ ಅವನಿಗೆದುರಾಯಿತು. ಈಗ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ವಿವೇಕಪ್ರಭ

ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಕ್ರಮಕ್ರಮೇಣ ಅವನು ಅದರ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಯ.

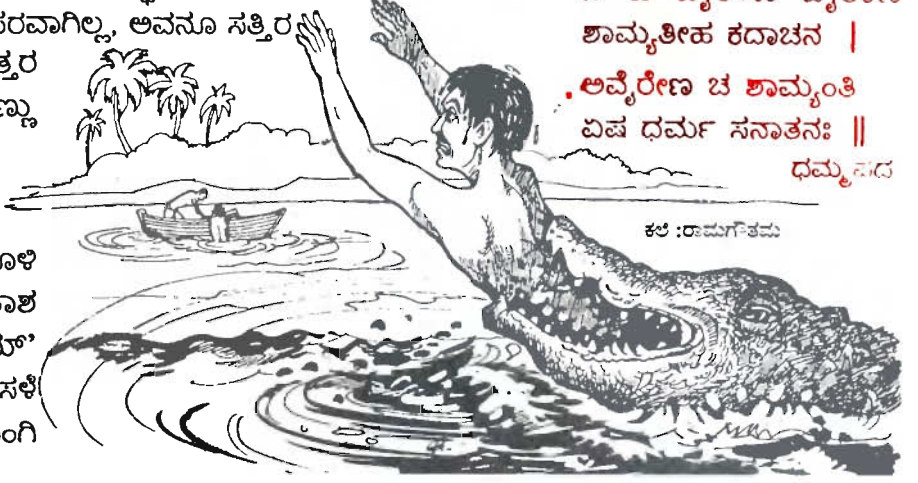
ಹೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ತಾನು ಸತ್ತರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವನೂ ಸತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಶೋತ್ತರ ದಿಂದ ದೋಣಿಯ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ.

ಅವನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಅವನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಹತಾಶ ಮನೋಭಾವದಿಂದ 'ಹಾಯ್' ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆ ಅವನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅವನೇನು ಕಂಡ? ದೋಣಿ ನಡೆಸುವವನು ರಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೋಣಿಯ ಹತ್ತಿರ

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ದಡದ ಕಡೆ ಹೊರಟರು. ಈ ದೃಶ್ಯವೇ ಕುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿದ್ದು.

ನ ಹಿ ವೈರೇಣ ವೈರಾಣಿ
ಶಾಮ್ಯತೀಹ ಕದಾಚನ |
.ಅವೈರೇಣ ಚ ಶಾಮ್ಯಂತಿ
ಏಷ ಧರ್ಮ ಸನಾತನಃ ||
ಧರ್ಮಸಾದ

ಕಲೆ : ರಾಮಗೌತಮ

‘ದ್ವೇಷದಿಂದಲೇ ದ್ವೇಷವು ಖಂಡಿತ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅದು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸನಾತನವಾದ ಧರ್ಮ.’

೪೧

ಕೃಷಿಕ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಮಗನು-ಹರಿಯದ ಕಾಣಿಕೆ | ರೆಪ್ಪೆಯಿಂದದಿ ನಲಿದು ಪೊರೆದರು ಬಾಪ್ಪ ಹರಿದಾನಂದಕೆ ||೧||

ಒಂದು ದಿನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉಳುತರೆ ನೆರೆಯ ರೈತನು ಬಂದನು | ‘ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಬಲು ಸುಸ್ತುಗೊಂಡಿಹ, ಒಡನೆ ಬನ್ನಿರಿ’ಎಂದನು ||೨||

ಮನೆಯ ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿದ ರೈತನು ಕಂಡ ಕಣ್ಣಿನ ಮರಣವ | ಸುತ್ತ ಹೆಂಡತಿ ಬಂಧು ಬಳಗದ ಸುರಿವ ಮಳೆ ಕಣ್ಣೀರಿನ ||೩||

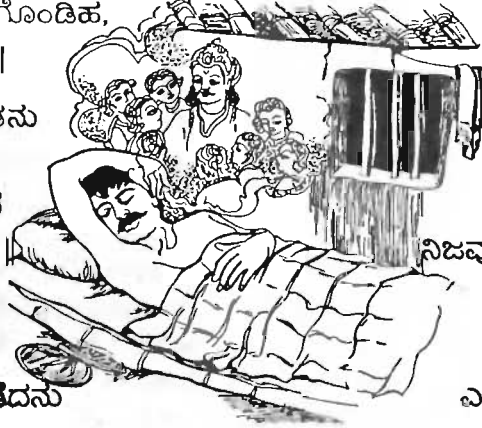
ಚಲಿತನಾಗದೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಕಣ್ಣ ನೀರನು ಸುರಿಸದೆ | ಕ್ರಿಯೆಯ ನಂತರ ಹೊಲಕೆ ನಡೆದನು ಕಾಮವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮಕೆ ||೪||

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ

ಜ್ಞಾನಿ ಕೃಷಿಕ

ಪದ್ಯಾನುವಾದ : ಮಧ್ಯ ಶಾಮಭಟ್ಟ

ಕಲೆ : ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕಾರಂತ

ಮಡದಿ ದುಃಖದಿ ಮುಳುಗಿ ಬೈದಳು ‘ಹೃದಯ ಶೂನ್ಯದ’ ಗಂಡಗೆ | ಮುದ್ದು ಮಗನಿಗು ಅಳುವು ಬಾರದೆ ಕರಿಣ ಮನವಿದು ಯಾತಕೆ ||೫||

ನಿಜವ ನುಡಿವೆನು ‘ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯ ಕನಸ ಕಂಡೆನು ನಿಖರದಿ | ನಾನು ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನಾದೆನು ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದಲಿ ||೬||

ವೀರಶೂರರು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಏಳು ಜನ ಜತೆಗಿದ್ದರು | ಬರಲು ಎಚ್ಚರವೆಲ್ಲವಳಿಯಿತು; ನಿಜವು ಯಾವುದು ತಿಳಿಯದು’ ||೭||

ಜ್ಞಾನಿ ಕೃಷಿಕನು ನುಡಿದನೀತರ ‘ಸ್ವಪ್ನ ಜಾಗ್ರತ ಸ್ಥಿತಿಗಳು | ಎರಡು ಸಮವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನಿಯು ದೇವರೇಬೈಗೆ ಮಣಿವನು’ ||೮||